

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Digtning i udvalg

Citation: Kingo, Thomas: "Digtning i udvalg", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 427.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo09val-shoot-idm140375705365488.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Synden og døden

Men Gud far langt fra altid den ære, der tilkommer ham; den vil mennesket gerne beholde for sig selv (s. 219), og det skyldes den fundamentale ødelæggelse af menneskenaturen, som synden er (s. 428-98). For ganske som med skabelsen forholder det sig med faldet: vi gør ligesom Adam oprør mod Gud (s. 204-205), ja, selvom vi så udmærket kender hans vilje, overtræder vi den systematisk (s. 190-193). Synden behersker menneskelivet i en grad, så at Kingo kan udbryde: »Der boer ey got i mig!« (s. 190), og det samme må alle bekende:

Ingen gjøre sig de Tanker,
At hand ikke snuble kand,
Aff sit eget hiertes Anker
Skuffes mand i Syndens Vand! (s. 339).

Af synden fødes døden (s. 220) - nu som i urtiden. Forgængeligheden er et grundvilkår - og et grundtema i Kingos digtning; skal man fremdrage enkelte skildringer af livets skrøbelighed, må det blive de storslåede modstillinger af verdens ubestandighed og himlens evighed i *Far, Verden, Far vel* (s. 232-236) og *Sorrig og Glæde* (s. 250-252), der ikke uden grund er nået videre ud og dybere ind end alt andet, Kingo har skrevet. Forgængeligheden relativiserer alt, hvad man kan opnå i verden, der med al sin herlighed kun kan blive »mit Vandrings Land« (s. 105), for »Mit Borgerskab er i Guds Rige« (s. 124). Her ligger grunden til Kingos afsky for verden. Men fristende er den for en »synde-giekked Daare« (s. 210), der begærer dens ganske vist kortvarige lyst. I sin svaghed lader mennesket sig forføre af »Verdens Lokke-duer« og glemmer, at bag dem skjuler Satan sig (s. 219). Kampen mellem fromhed og synd har altså kosmiske dimensioner, men opleves umiddelbart som en indre splittelse, ofte mellem sjæl og krop:

Thi Kiødet vil alt krøye
Mod Siælens Himmel-agt (s. 194).

Dualismen er dog ikke absolut, som citatet i lighed med mange andre kan give indtryk af; det skyldes dels, at også sjælen er inficeret af synd (s. 225-226), dels at kroppen også vil fa del i den himmelske salighed, om end først ved opstandelsen på dommedag (s. 140).